NURAN KANSU İLE EMPATİYİ KONUŞTUK...

Kurtuluş İLKÇİ: Öncelikle röportaj talebimizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz.
Nuran KANSU: Benimle röportaj yapmak istediğiniz için ben teşekkür ederim.

K. İ: Nuran KANSU adını eğitimle ilgili olan birçok kişi gibi bizler de biliyoruz. Ülkemizde özellikle 'çoklu zeka ve duygusal zeka' dendiğinde akla gelen ilk isimlerden birisiniz. Ancak okuyucularımız ve öğrencilerimiz için rica etsek kendinizi kısaca tanıtabilir misiniz?

N. K: Üniversite eğitimimi Gazi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Almanca Bölümünde tamamladıktan sonra 1988 senesinde Toronto-Kanada'ya gittim. 1990-2003 senelerinde değişik kademelerde öğretmenlik yaptım.

York ve Toronto Üniversitelerinde, ingilizce öğretmenliği, Özel Eğitim, Rehberlik ve Danışmanlık dersleri aldım. Çoklu Zeka ve Duygusal Zeka üzerine araştırma ve çalışmalarım bu senelere rastlar. Adler Psikolojisini temel alan, Ailelere Liderlik Programını tamamladıktan sonra Türk ailelerine Ana-Baba seminerleri verdim. Seminerlerime 2003 yılında Türkiye'ye dönüş yaptıktan sonra da devam ettim. 2003-2007 yılları arasında çeşitli anaokullarının idari işlerinde uzman eğitimci olarak çalıştım. 2008 yılında serbest çalışmaya başladım. Okul ve Aile Eğitim Danışmanlığı yapmaktayım. Hizmet içi eğitim seminerleri ve ana baba seminerlerine devam ediyorum.

işimin dışında bana kalan zamanlarda, fotoğraf çekiyorum (Afsad -Ankara Fotoğraf Sanatçıları Derneği üyesiyim), Doğa fotoğrafları özel ilgi alanım. Ayrıca trekking ve biraz da dağcılıkla uğraşıyorum. Çocuk masalları yazıyorum. Resimli çocuk kitaplarının çocuk hayatında çok önemli olduğunu düşünüyorum. O nedenle haftada bir gün çocuklarla, düzenlediğim "Masal Günleri" adlı bir etkinlikte bir araya gelerek onlara ingilizce ya da Türkçe masallar okuyor ve çalışmalar yapıyorum. Resimli çocuk kitaplarının ilköğretim okullarında mutlaka kullanılması gerektiğini düşünüyorum.
Duygusal Zeka, Çoklu Zeka ve Doğa Eğitimi ile ilgili değişik dergilerde yayınlanan makale ve yazılarıma www.oncecocuklar.com sitesinden ulaşılabilir.

K. i: Okulumuzun yılda bir çıkan Mavi Boncuk dergisinin bu yılki teması 'hoşgörü ve empati' oldu. Sizin, empatiyle ilgili, özellikle de 'eğitimde empatinin yeri' konusundaki düşüncelerinizi merak ediyoruz. Empati kavramı bildiğiniz gibi ilk kez 2004 yılında (geç de olsa) eğitim programımıza dahiloldu. Bunun kısa ve uzun vadeli sonuçları hakkında bir öngörünüz var mı? Belki de sorumu şöyle özetlemeliyim: Empatik düşünmeyi öğrenmek bize neler kazandıracak?

N. K: insan ilişkileri açısından empati, duygusal zekanın önemli öğelerinden birisidir. O nedenle dünyanın pek çok ülkesinde, okulların eğitim programlarında yer alan empati kavramının son 3-4 senedir ülkemizde de okulların eğitim programına girmiş olması çok sevindiricidir..

Duygusal zeka seminerlerimde, "Sizce empati nedir ?" diye sorguğumda, empatinin dünyaca kabul edilmiş tanımını yapar katılımcılar. "Kendimizi başkasının yerine koymak" ya da "karşımızdakini anlamak, onun gibi düşünmek, onun gibi hissetmek." derler. Bunların hepsi doğru tanımlardır.. Ancak kendimizi gerçekten bir başkasının yerine koyabilir miyiz? Karşımızdakinin hissettiklerini aynen hissedebilir, onun düşündüklerini aynen düşünebilir miyiz?
Babasını yitirmiş birisinin üzüntüsünü anlar, onun için üzüntü duyarız ama onun hissettiklerini aynen hissetmemiz mümkün değildir. Küçük bir kedi yavrusundan korkan bir yetişkin insanın duyduğu korku pek çoğumuza saçma gelebilir, öyle değil mi?

Hepimizin, yaşantılarımız ve deneyimlerimiz doğrultusunda dünyaya baktığı farklı pencereleri vardır. insanlar birbirlerini kendi pencerelerinden dünyayı görebildikleri kadar anlayabilirler. Dolayısıyla insanın kendisini tam anlamıyla bir başkasının yerine koyması aslında çok da mümkün değildir. Aynı konuda farklı düşünüp farklı hissederiz.

işte empati burada devreye giriyor. Empatide önemli olan, farklı düşünce ve duygulara sahip olmamıza rağmen karşımızdaki kişinin içinde bulunduğu durumu ile ilgili ne hissettiğini fark etmek ve anlayabilmektir. Empatide karşımızdakine hissettiği şeyle ilgili hak verip vermemek önemli değildir. Onun hissettiklerini, yargılamadan, eleştirmeden olduğu gibi kabul etmek ve saygı duymaktır..

Bu nedenle eğitimde empati becerisinin kazandırılması toplumun geleceği açısından önemlidir. iş yerlerinde, okullarda, sokaklarda, yolculuklarda, aile içinde ve sosyalortamlarda kısacası toplum içinde insanların yaşadıkları anlaşmazlıklar, çatışmalar ve çoğu zaman kötü olaylarla sonuçlanan kavgalar empati eksikliğinden kaynaklanmaktadır. Birbirini dinleyen, anlayan, yargılamayan, farklılıklara değer veren, olduğu gibi kabul eden, saygı duyan insanlar arasında olumlu ilişkiler oluşur. Bu da huzurlu ve mutlu bir toplumun oluşmasını sağlar.

Empati duygusu gelişmiş insanlar çevrelerindeki insanlara ve topluma karşı duyarlı ve sorumludurlar. Empatisi gelişmiş insanlar, doğa ve çevrenin temiz tutulması, geri dönüşümün yaygınlaştırılması, trafikte kurallara uyulması, engelli insanların da hayata aktif bir şekilde dahilolabilmesi gibi toplumun diğer bireylerinin sağlığını, huzurunu ve mutluluğunu sağlayacak durumlara önem verir ve bu konularla ilgili sorumluluklar üstlenirler. Bu da toplumun pek çok açıdan gelişmesini sağlar.

Çocukların, içinde bulundukları çevrede, toplum içinde (sınıf, okul, aile, iş, toplum) uyumlu, iyi ilişkiler içinde olan, kendileriyle barışık, üretken ve yararlı bireyler olmaları ve mutlu olabilmeleri için empati eğitimi göz ardı edilmemesi gereken çok önemli bir konudur.

K. i: Eğitimin katı, soğuk öğretim disiplinlerinden ziyade yumuşak ve sıcak bir iletişim süreci olduğunu düşünürsek, empatinin öğretmen-öğrenci-veli iletişiminde nasıl bir etkisi olabileceğini düşünüyorsunuz?

N. K: Okul; öğrenci, veli, ve okul personelinden oluşan bir topluluktur. Öğretmen, öğrenci-veli üçlüsü, sürekli iletişim içindedir. Bu üçlünün iyi ilişkiler içinde olması herkesin yararınadır.. iletişimin empatik temeller üzerinde sürdürülmesi ile uyumlu, anlayışlı, sağlıklı ilişkiler kurulur. Uyum içinde olan topluluklar enerjilerini çatışmalara değil, çözümlere ve içinde bulundukları topluluğa yardım etmek için sarf ederler.

Öğrencilerini empati ile dinleyen öğretmenler onları, sorunlarını ve duygularını daha iyi anlarlar. Empati ile dinlenen öğrenciler anlaşıldıkları ve oldukları gibi kabul edildikleri için kendilerini değerli ve önemli hissederler.. Böylece öğretmen ile öğrenci arasında daha sıcak ilişkiler oluşur.

Kendi okul günlerinizi hatırlayın, öğrenciliğinizde hangi öğretmenlerinizi daha çok severdiniz? Elbette sizi dinleyen, sizi anlayan, iyi olmak için çabaladığınızı fark eden, sizi siz olduğunuz için seven öğretmenlerinizi daha çok severdiniz.

Öğrenciler, sevmedikleri öğretmenlerin derslerine çalışma isteği göstermez, öğrenemez ama buna karşın sevdikleri öğretmenlerinin derslerinde iyi olmak için ellerinden geleni yaparlar.. Öğrencileriyle karşılıklı saygı ve sevgiye dayalı ilişkiler kuran öğretmenler sınıflarında daha az disiplin problemleri yaşarlar.

Empati insanların birbirine zarar vermesine engel olur. Şiddeti ve yanlış davranışları önler. Kendisine empati ile yaklaşılan öğrenciler, bu davranış şeklini model alır ve başkalarına da aynı şekilde davranırlar.

Okullarda empati becerilerinin geliştirilmesinden öğretmen-öğrenci- veli ve dolayısıyla uzun vadede tüm toplum faydalanır.

K. İ: Bildiğimiz kadarıyla 'önce çocuklar' adında bir web siteniz var. Orda eğitim ve çocuklarla ilgili bilgi ve deneyimlerinizi paylaşıyorsunuz. Okurlarımız ve öğrencilerimiz için web sitenizin içeriği ve diğer çalışmalarınız hakkında bilgi verebilir misiniz?

N. K: "Önce Çocuklar"' adlı web siteme www.oncecocuklar.com adresinden ulaşabilirsiniz. Web sitem danışmanlık yaptığım konular ve verdiğim seminerler hakkında bilgi veriyor. Sitedeki makaleler kısmında duygusal zeka, çoklu zeka, doğa ve çocuk, çocuk kitapları, özel eğitim ve ergenlikle ilgili yazılarım var. Ayrıca danışmanlık verdiğim okullarda yaptığımız çalışmalardan örnekler ve fotoğraflar da bulabilirsiniz.

K. i: Cumhuriyet ilköğretim Okulu adına dergimize sunduğunuz bu değerli katkıdan dolayı teşekkür ediyoruz. Yaşamınızda esenlik ve başarılar diliyoruz.

N. K: Ben de teşekkür ederim. Çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Röportaj: Kurtuluş İLİKÇİ
3-E Sınıfı Öğretmeni

